

КИЇВЩИНА У СПОРТІ

Газета про фізкультурне життя Київської області №27 28 липня 1992 року

ЛАУРЕАТИ ПРЕМ'ЄРНОГО СЕЗОНУ

ФУТБОЛІСТ НОМЕР ОДИН

Неабияк успішним виявився нинішній рік для 23-річного півзахисника «Чорноморця» Іллі Цимбалара. Він дебютував у національній команді, забив найперший в історії українського футболу «кришталевий» м'яч і став переможцем у класифікації провідних гравців чемпіонату.

— Ілля, ти уже не перший сезон граєш у вищій лізі, проте широкому загалу шанувальників футболу відомий не дуже.

— Напевно, тому, що виступаю не за столичну команду. Хоча й інше пояснення є: в Україні стільки умілих футболістів, що загубитися серед них — і не важко, і не соразливо.

— То, може, познайомимось ближче?

— Я — одесит, і цим, гадаю, висловлено багато. Футболом захопився з дитинства. Курс спеціалізованого навчання пройшов у дитячо-юнацькій школі «Чорноморця» та Республіканському спортінтернаті. По тому — звичний шлях: одеські «Динамо», СКА, дубль «Чорноморця» і, нарешті, головна команда

міста, грати в якій мріяв змалечку.

— Але, пригадується, кликали тебе й до іменитіших клубів.

— Було й таке. Приміром, хотіли бачити у своїй команді тренери київського «Динамо». Це було відразу після служби в армії, проте мав уже запрошення з «Чорноморця» — тоді, напевно, й до «Мілану» не пішов би.

— А зараз, чи, скажімо, через рік-два?

— Не приховую — спрóbувати свої сили у професійному клубі хочеться. Можливо, й це бажання колись збудеться, а поки що маю контракт із «Чорноморцем», чинність якого закінчується в лютому наступного року.

— Які враження zostалися від прем'єрного національного сезону?

— Неоднозначні. Прикро, що приїздилися зі своїм чемпіонатом — більшість «зірок» уже за рубіжем. З іншого боку — молодь отримала виняткову нагоду заявити про себе в певний голос. Це й дається взнаки — напруга суперництва неабияка, якісний же рівень учасників поки що невисокий. Але головне, на

мій погляд, полягає в іншому: чемпіонат є, значить український футбол буде прогресувати.

— А що найбільше запам'ятовується з цього, найпершого сезону?

— Гадаю, немало. Приміром, перемога в кубковому фіналі, чому сприяв забитий мною м'яч. Дебют у національній команді — за її створення, до речі, треба братися всерйоз, адже відповідальні міжнародні випробування не забаряться. Приємно, звичайно, що мене визнано найкращим футболістом чемпіонату, проте це — своєрідний аванс, який треба ще відпрацьовувати.

— Чим любиш займатися у вільний час?

— А його в мене майже немає. Так, переїзди — перелоти суцільні і тільки. Взагалі ж я людина сімейна, тож кожен вільну годину проводжу зі своїми найближчими — дружиною та двома синами — Олегом і Сергієм. Крім того, навчання — в Одеському педінституті, на факультеті фізвиховання. Захоплення ж маю звичайні: гарна книжка, цікавий фільм, сучасна музика.

Розмову вів В. ВАЛЕРКО.

ДО «БРОНЗИ» ТРОХИ Б ВАЛЮТИ

Успішним виявився минулий сезон для броварського «Автомобіліста», котрий став бронзовим призером першого національного чемпіонату. Попереду у команди — старт у популярному європейському турнірі.

— Однак його може й не бути, — зауважує головний тренер «Автомобіліста» Павло Павлович Чумаков, — якщо не вдасться подолати додаткових труднощів.

— Але ж ви завоювали право грати у міжнародних змаганнях. Які ще труднощі треба долати?

— Найсерйозніші: фінансові, і передусім — валютні. Мусимо знайти, принаймні, по сто швейцарських франків (або по 50 доларів) для кожного члена колективу. Зрозуміло, без допомоги спонсорів не обійтися. Ми ж у свою чергу подбали б про рекламу продукції наших добровільних помічників.

— Інших проблем, напевно, не існує?

— Якби то... Досі не маємо власного спортивного залу для тренувань, суцільно з формою та інвентарем. Хотілося б і

більшої уваги до наших справ з боку місцевої влади.

— Наскільки добре укомплектована команда?

— Скажу так: аби була така змога, то заможні західні клуби одразу ж розкупили б всю броварську команду. Декого, втім, уже таки встигли «перехопити» у нас. До Олени Немошколо, котра більше року грає за румуном, ось-ось приєднаються ще й Наталя Назаренко та Валентина Зубко.

Загалом же потенціал у команди великий. Багатьох наших дівчат, приміром, названо кандидатами до національної, молодіжної та юнацьких команд країни. Але дбати про поповнення доводиться по-всякчас. Тільки за цієї умови і можливі справжні успіхи.

Г. БУЛВІНСЬКИЙ.
м. Бровари.

ТРИ БОГАТИРИ

БАСКЕТБОЛ

...І полетять м'ячі в кошик. Тепер уже—європейський

Сім українських баскетбольних дружин уперше представлятимуть спорт молодіжної держави в офіційних міжнародних змаганнях. І тільки двоє з них — столичні «Динамо» та «Будівельник» — мають досвід виступів у континентальних клубних турнірах ще за радянських часів.

Київські команди боротимуться за найпрестижніші призи — Кубки чемпіонів. На першому етапі їм випали достатньо кваліфіковані суперники.

«Будівельник» 10 і 18 вересня зіграє з угорським «Залаегерсегем», перша зустріч відбудеться в Угорщині. Динаміки поміряються силами з болгарською «Зорею». І жовтня — в Старій Загорі, через тиждень — у Києві.

У вересні підключаться до боротьби за почесні призи й інші вітчизняні клуби. Миколаївський МКІ гратиме в розіграші Кубка кубків з переможцем пари «Тірана» (Албанія) — «Гонвед» (Угорщи-

на). За Кубок Корача змагатимуться луганський «Спартак» (його суперник — маловідомий фінський клуб) і харківський «Будівельник» («Раднічкі», Югославія), за Кубок Ронкетті — жіночі команди «Сталь» (Дніпропетровськ) і «Медін» (Донецьк). Вони зустрінуться відповідно з болгарським клубом «Кремиковці» та польською «Олімпією».

В. ПОЛІЩУК.

ФУТБОЛ

КУВОК ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ ЗАВОЙОВУЄ «ГІРНИК» ІЗ ПАВЛОГРАДА

На минулому тижні, у п'ятницю, відбувся фінальний матч турніру, за який боролися колективи, що виграли кубкові змагання у своїх регіонах. Його назва — Кубок областей України. У вирішальній грі зішлись «Гірник» (Павлоград) і «Підшипник» (Луцьк). Перемогу з рахунок 3:1 здобула перша команда, яка отримала право взяти участь у розіграші національного Кубка.